

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. kovo 23 d. *

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Europos arešto orderis – Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR – Asmenų perdavimo tarp valstybių narių tvarka – Vykdyto sąlygos – Neprivalomojo nevykdymo pagrindai – 4a straipsnio 1 dalis – Arešto orderis, išduotas siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę – Sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio priimtas sprendimas“ – Apimtis – Pirmasis apkaltinamasis nuosprendis, kurio vykdymas atidėtas – Antrasis apkaltinamasis nuosprendis – Suinteresuotojo asmens nedalyvavimas per teisminį nagrinėjimą – Atidėjimo atšaukimas – Teisė į gynybą – Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija – 6 straipsnis – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija – 47 ir 48 straipsniai – Pažeidimas – Pasekmės“

Sujungtose bylose C-514/21 ir C-515/21

dėl *Court of Appeal* (Apeliacinis teismas, Airija) 2021 m. liepos 30 d. nutartimis, kurias Teisingumo Teismas gavo 2021 m. rugpjūčio 20 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų dviejų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose siekiant įvykdyti du Europos arešto orderius, išduotus dėl

LU (C-514/21),

PH (C-515/21),

dalyvaujant

Minister for Justice and Equality,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. Lycourgos (pranešėjas), teisėjai L.S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin ir O. Spineanu-Matei,

generalinė advokatė T. Čapeta,

posėdžio sekretorius M.-A. Gaudissart, kanclerio pavaduotojas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2022 m. liepos 13 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- LU, atstovaujamo SC P. Carroll, *solicitor* T. Hughes ir BL K. Kelly,
- PH, atstovaujamo BL E. Lawlor, SC R. Munro ir *solicitor* D. Rudden,
- *Minister for Justice and Equality* ir Airijos vyriausybės, atstovaujamų M. Browne, A. Joyce ir C. McMahon, padedamų SC R. Kennedy, BL J. Williams,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Europos Komisijos, atstovaujamos S. Grünheid ir J. Tomkin,

susipažinęs su 2022 m. spalio 27 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio ir 48 straipsnio 2 dalies ir 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34), iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR (OL L 81, 2009, p. 24) (toliau – Pagrindų sprendimas 2002/584), 4 a straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šie prašymai pateikti Airijoje vykdant du Europos arešto orderius, išduotus atitinkamai Vengrijos teisminių institucijų dėl LU ir Lenkijos teisminių institucijų dėl PH, siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmes išduodančiose valstybėse narėse.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Pagrindų sprendimas 2002/584

- 3 Pagrindų sprendimo 2002/584 6 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Šiame pagrindų sprendime numatytas Europos arešto orderis baudžiamosios teisės srityje yra pirmoji konkreti priemonė, įgyvendinanti abipusio pripažinimo principą, kurį Europos Vadovų Taryba pavadino teismo bendradarbiavimo „kertiniu akmeniu“.“

- 4 Šio pagrindų sprendimo 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Europos arešto orderis yra teisminis sprendimas, kurį išduoda valstybė narė, kad kita valstybė narė areštuotų [suimtų] ir perduotų prašomą perduoti asmenį, siekiant patraukti baudžiamojon

atsakomybėn arba vykdyti laisvės atėmimo bausmę, [siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, laisvės atėmimo bausmę] arba sprendimą dėl įkalinimo.

2. Valstybės narės vykdo Europos arešto orderį, remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamosi šio pamatinio sprendimo nuostatomis.

3. „Šis pagrindų sprendimas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisinius principus, įtvirtintus Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje.“

5. Minėto pagrindų sprendimo 2 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Europos arešto orderis gali būti išduotas už veiką, baustiną pagal išduodančios valstybės narės teisę laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kuri[ų] ilgiausias terminas - bent 12 mėnesių, arba, kai bausmė [jau yra paskirta] arba sprendimas dėl įkalinimo jau yra priimtas, – bent keturi mėnesiai.“

6. To paties pagrindų sprendimo 3 straipsnyje nurodyta:

„Vykdančiosios valstybės narės teisminė institucija (toliau – vykdančioji teisminė institucija) atsisako vykdyti Europos arešto orderį šiais atvejais:

1) jei nusikalstamai veikai, kurios pagrindu yra išduotas arešto orderis, vykdančiojoje valstybėje narėje taikoma amnestija, kai persekiojimas už tokios nusikalstamos veikos padarymą priklausė tos valstybės jurisdikcijai pagal jos baudžiamąją teisę;

2) jei vykdančiajai teisminei institucijai yra pranešta, kad [dėl] prašom[o] perduoti asmen[s] kurioje nors valstybėje narėje yra priimtas galutinis teismo sprendimas už tą pačią veiką, jei paskyrus bausmę, toji bausmė yra atlikta arba atliekama, arba nebegali būti atlikta pagal nuteisusios valstybės narės įstatymus;

3) jei asmeniui, kuriam taikomas Europos arešto orderis, dėl jo amžiaus pagal vykdančiosios valstybės teisę negali būti taikoma baudžiamoji atsakomybė už veiką, kurios pagrindu yra išduotas arešto orderis.“

7. Pagrindų sprendimo 2002/584 4 straipsnyje numatyta:

„Vykdančioji teisminė institucija gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį:

1) jei vienu iš 2 straipsnio 4 dalyje nurodytų atvejų veika, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, nėra nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę; tačiau negalima atsisakyti vykdyti Europos arešto orderio, susijusio su mokesčiais, muitais ar valiutų keitimu, remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės narės teisė tokio pat mokesčio ar muito nenumato arba joje nėra tokių pat taisyklių dėl mokesčių, muitų ar valiutų keitimo kaip išduodančiosios valstybės narės teisėje;

2) kai asmuo, kuriam taikomas Europos arešto orderis, vykdančiojoje valstybėje narėje yra patrauktas baudžiamojon atsakomybėn [yra persekiojamas] už tą pačią veiką, kurios pagrindu yra išduotas Europos arešto orderis;

- 3) kai vykdančiosios valstybės narės teisminės institucijos yra nusprendusios netraukti baudžiamojon atsakomybėn [nepradėti baudžiamąjį persekiojimą] už nusikalstamą veiką, dėl kurios yra išduotas Europos arešto orderis, arba sustabdyti teismo procesą, arba kai prašomam perduoti asmeniui [dėl prašomo perduoti asmens] kurioje nors valstybėje narėje už tą pačią veiką yra priimtas galutinis teismo sprendimas, ir dėl to teismo procesas toliau negali būti vykdomas;
 - 4) kai pagal vykdančiosios valstybės narės teisę prašomą perduoti asmenį patraukti baudžiamojon atsakomybėn [kad būtų vykdomas jo baudžiamasis persekiojimas] arba nubausti draudžia įstatymas, ir veika priklauso tos valstybės narės jurisdikcijai pagal jos pačios baudžiamąją teisę;
 - 5) jei vykdančiajai teisminei institucijai yra pranešta, kad [dėl] prašom[o] perduoti asmen[s] trečiojoje valstybėje dėl tos pačios veikos yra priimtas galutinis teismo sprendimas, jei skyrus bausmę, toji bausmė yra atlikta arba tuo metu atliekama, arba pagal nuosprendį priėmusios šalies teisę nebegali būti atliekama;
 - 6) jei Europos arešto orderis yra išduotas, siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo, kai prašomas perduoti asmuo yra vykdančiojoje valstybėje [narėje] arba yra jos pilietis ar gyventojas, ir toji valstybė imasi vykdyti bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo pagal savo vidaus teisę;
 - 7) kai Europos arešto orderis yra susijęs su nusikalstamomis veikomis, kurios:
 - a) pagal vykdančiosios valstybės narės teisę laikomos įvykdytomis visai ar iš dalies vykdančiosios valstybės narės teritorijoje arba tokiai teritorijai prilyginamoje vietovėje;
 - b) yra įvykdytos už išduodančiosios valstybės narės teritorijos ribų, o vykdančiosios valstybės narės įstatymai neleidžia traukti baudžiamojon atsakomybėn [neleidžia vykdyti baudžiamąjį persekiojimą] už tokias nusikalstamas veikas, kai jos yra įvykdytos ne jos teritorijoje.“
- 8) Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalyje, įtrauktoje Pamatiniu sprendimu 2009/299, nustatyta:

„Vykdančioji teisminė institucija taip pat gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, išduotą siekiant vykdyti laisvės atėmimo bausmę arba nutartį paskirti suėmimą, jeigu asmuo asmeniškai nedalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas tas sprendimas, išskyrus atvejus, kai Europos arešto orderyje nurodyta, kad pagal kitus išduodančiosios valstybės narės nacionalinėje teisėje nustatytus procesinius reikalavimus:

- a) laiku:
 - i) asmeniui buvo asmeniškai įteiktas teismo šaukimas ir tokiu būdu jis buvo informuotas apie numatytą teismo nagrinėjimą, po kurio buvo priimtas sprendimas, laiką ir vietą, arba jis kitomis priemonėmis faktiškai gavo oficialią informaciją apie numatytą teismo nagrinėjimą laiką ir vietą tokiu būdu, kad buvo aiškiai nustatyta, jog jis žinojo apie numatytą teismo nagrinėjimą;
 - ir
 - ii) asmuo buvo informuotas, kad sprendimas gali būti priimtas, jei jis neatvyks į teismo nagrinėjimą;

arba

b) žinodamas apie numatomą teisminį nagrinėjimą, asmuo įgaliojo advokatą, kurį paskyrė atitinkamas asmuo arba valstybė, jį ginti teismo nagrinėjimo metu ir tas advokatas iš tiesų jį gynė teismo nagrinėjimo metu;

arba

c) jam įteikus sprendimą ir jį aiškiai informavus apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant [atsižvelgiant į] naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, asmuo:

i) aiškiai nurodė, kad jis neginčija sprendimo;

arba

ii) per taikomą laikotarpį nepareikalavo persvarstyti bylą arba nepateikė apeliacinio skundo;

arba

d) sprendimas asmeniui nebuvo asmeniškai įteiktas, tačiau:

i) po perdavimo jis bus nedelsiant asmeniškai įteiktas ir tas asmuo bus aiškiai informuotas apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant [atsižvelgiant į] naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas;

ir

ii) bus informuotas apie laikotarpį, per kurį jis turi reikalauti persvarstyti bylą arba pateikti apeliacinį skundą, kaip nurodyta atitinkamame Europos arešto orderyje.“

9 Šio pagrindų sprendimo 5 straipsnyje nurodyta:

„Vykdančiajai teisminei institucijai vykdanč Europos arešto orderį, pagal vykdančiosios valstybės narės teisę gali būti taikomi šie reikalavimai:

1) jei už nusikalstamą veiką, dėl kurios yra išduotas Europos arešto orderis, baudžiama laisvės atėmimu iki gyvos galvos arba įkalinimu iki gyvos galvos, minėto arešto orderio vykdymui gali būti taikomas reikalavimas, kad išduodančioji valstybė narė savo teisės sistemoje turėtų nuostatas dėl skirtos bausmės ar kitokios priemonės persvarstymo gavus tokią prašymą arba ne vėliau kaip po 20 metų arba turėtų nuostatas dėl malonės suteikimo, kurio asmuo turi teisę prašyti pagal išduodančiosios valstybės narės teisę arba praktiką, siekdamas, kad tokia bausmė arba priemonė nebūtų vykdoma;

2) kai asmuo, kurio atžvilgiu yra išduotas Europos arešto orderis, siekiant jį patraukti baudžiamajon atsakomybėn [siekiant vykdyti jo baudžiamąjį persekiojimą], yra vykdančiosios valstybės narės pilietis arba gyventojas, perdavimui gali būti taikomas reikalavimas, kad apklausus asmenį, jis būtų grąžintas vykdančiajai valstybei narei ir ten atliktų išduodančiojoje valstybėje narėje jam priimtą [skirtą] laisvės atėmimo bausmę arba įvykdytą sprendimą dėl įkalinimo.“

10 Minėto pagrindų sprendimo 8 straipsnyje numatyta:

- „1. Europos arešto orderyje nurodoma ši informacija, kuri pateikiama forma, nustatyta priede:
- a) prašomo perduoti asmens tapatybė ir pilietybė;
 - b) išduodančiosios teisminės institucijos pavadinimas, adresas, telefono ir fakso numeriai bei elektroninio pašto adresas;
 - c) vykdytino teismo sprendimo įrodymas [vykdytinas teismo sprendimas], arešto orderis arba kitas tokį pat poveikį turintis vykdytinas teismo sprendimas, kuriam taikomi 1 ir 2 straipsniai;
 - d) nusikalstamos veikos pobūdis ir teisinė kvalifikacija, ypač atsižvelgiant į 2 straipsnį;
 - e) aplinkybių, kuriomis nusikalstama veika buvo padaryta, aprašymas, ypač laikas, vieta, prašomo perduoti asmens dalyvavimo padarant nusikalstamą veiką laipsnis;
 - f) skirta bausmė, jei yra priimtas galutinis teismo sprendimas, arba pagal išduodančiosios valstybės narės teisę skirtinų už tokią nusikalstamą veiką bausmių ribos;
 - g) jei įmanoma, kitos nusikalstamos veikos aplinkybės.

2. Europos arešto orderis turi būti išverstas į vykdančiosios valstybės narės valstybinę kalbą arba vieną iš vykdančiosios valstybės narės valstybinių kalbų. Kiekviena valstybė narė, priimdama šį pamatinį [pagrindų] sprendimą, arba vėliau kuriuo nors metu Tarybos Generaliniam sekretoriui deponuojamame pareiškime gali pareikšti, kad ji priima vertimus į vieną ar kelias kitas Europos Bendrijų institucijų oficialiąsias kalbas.“

11 To paties pagrindų sprendimo 15 straipsnyje nurodyta:

„1. Vykdančioji teisminė institucija, laikydamasi šiame pamatiniame [pagrindų] sprendime nustatytų terminų ir sąlygų, nusprendžia, ar asmuo turi būti perduotas.

2. Jei vykdančioji teisminė institucija mano, kad išduodančiosios valstybės narės praneštos informacijos nepakanka sprendimui dėl perdavimo priimti, ji paprašo skubiai pateikti būtiną papildomą informaciją, ypač susijusią su 3–5 ir 8 straipsniais, ir, atsižvelgdama į tai, kad reikia laikytis 17 straipsnyje nustatytų terminų, gali nustatyti terminą, iki kurio ji turi gauti tokią informaciją.

3. Išduodančioji teisminė institucija gali bet kuriuo metu vykdančiajai teisminei institucijai nusiųsti bet kokią papildomą naudingą informaciją.“

Pamatinis sprendimas 2009/299

- 12 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2009/299 1 ir 15 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(1) Kaip aiškina Europos [Ž]mogaus [T]eisių [T]eismas, kaltinamojo teisė asmeniškai dalyvauti teisminiame nagrinėjime yra teisės į teisingą bylos nagrinėjimą, kuri numatyta [1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos] Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos [toliau – EŽTK] 6 straipsnyje, dalis. [EŽTT] taip pat paskelbė [yra pripažinęs], kad kaltinamojo teisė asmeniškai dalyvauti teisminiame nagrinėjime nėra absoliuti, ir kad tam tikromis aplinkybėmis kaltinamasis gali laisva valia tiesiogiai arba netiesiogiai, tačiau aiškiai atsisakyti tos teisės.

<...>

(15) Nepripažinimo pagrindai yra neprivalomi. Tačiau valstybių narių teisę savo nuožiūra spręsti dėl šių nepripažinimo pagrindų nuostatų perkėlimo į nacionalinę teisę reglamentuoja teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, atsižvelgiant į bendrą šio pamatinio sprendimo tikslą – stiprinti asmenų procesines teises ir sudaryti palankesnes sąlygas teisminiam bendradarbiavimui baudžiamosiose bylose.“

- 13 Šio pamatinio sprendimo 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„1. Šio pamatinio sprendimo tikslai – stiprinti asmenų, dėl kurių pradėtos baudžiamosios bylos, procesines teises, palengvinti teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose ir visų pirma pagerinti valstybių narių teismo sprendimų tarpusavio pripažinimą.“

Airijos teisė

- 14 Klostantis pagrindinių bylų faktinėms aplinkybėms galiojusios redakcijos 2003 m. *European Arrest Warrant Act* (2003 m. Europos arešto orderio įstatymas, toliau – 2003 m. EAO įstatymas) 37 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Asmuo pagal įstatymą neperduodamas, jeigu:

- a) jo perdavimas būtų nesuderinamas su valstybės įsipareigojimais pagal:
i) [EŽTK] nuostatas arba
ii) [EŽTK] protokolų nuostatas;

<...>“

- 15 Šio įstatymo 45 straipsnyje nustatyta:

„Asmuo pagal šį įstatymą neperduodamas, jeigu jis asmeniškai nedalyvavo vykstant teisminiam nagrinėjimui, po kurio buvo paskirta bausmė arba priimtas sprendimas taikyti laisvės atėmimo priemonę, dėl kurių vykdymo buvo išduotas Europos arešto orderis, išskyrus atvejus, kai šiame orderyje nurodyta [Pagrindų sprendimo 2002/584] priede pateiktos orderio formos d punkto 2, 3 ir 4 papunkčiuose reikalaujama informacija.“

Lenkijos teisė

- 16 Pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos redakcijos 1997 m. birželio 6 d. *Kodeks karny* (Baudžiamasis kodeksas) (*Dz. U.*, Nr. 88, pozicija 553) 75 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Teismas nurodo vykdyti bausmę, jei per probacinį laikotarpį nuteistasis padaro tyčinę nusikalstamą veiką, panašią į tą, už kurią jau buvo pagrįstai ir galutinai nuteistas laisvės atėmimo bausme.“

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

Byla C-514/21

- 17 2006 m. spalio 10 d., pasibaigus teisminiam nagrinėjimui, kuriame LU dalyvavo asmeniškai *Encsi városi bíróság* (Enčo apylinkės teismas, Vengrija) nuteisė jį už keturias 2005 m. padarytas nusikalstamas veikas.
- 18 2007 m. balandžio 19 d. *Borsod Abaúj Zemplén Megyei Bíróság* (Boršodo-Abaujaus-Zemplėno apygardos teismas, Vengrija), kuriame LU, kuriam buvo tinkamai įteiktas šaukimas atvykti į teismą, buvo atstovaujamas advokato, patvirtino šį nuosprendį ir skyrė LU vienų metų laisvės atėmimo bausmę. Vis dėlto šios bausmės vykdymas buvo atidėtas nustatant dvejų metų probacijos laikotarpį. Kadangi LU taikytas kardomasis kalinimas, jam buvo likę atlikti ne daug kaip 11 mėnesių laisvės atėmimo bausmės.
- 19 2010 m. gruodžio 16 d. *Encsi városi bíróság* (Enčo apylinkės teismas) skyrė LU baudą už vengimą išlaikyti vaiką 2008 m., t. y. per probacijos laikotarpį, taikytiną dėl anksčiau jam paskirtos bausmės su atidėtu vykdymu. LU dalyvavo 2010 m. lapkričio 15 d. ir 2010 m. gruodžio 13 d. posėdžiuose, tačiau nebuvo teismui skelbiant savo sprendimą.
- 20 2012 m. birželio mėn. *Miskolci Törvényszék* (Miškolco apeliacinis teismas, Vengrija) pakeitė šį nuosprendį ir skyrė LU 5 mėnesių laisvės atėmimo bausmę ir vieniems metams uždraudė užsiimti viešąja veikla. Kartu apeliacinis teismas nurodė vykdyti už 2005 m. padarytas nusikalstamas veikas paskirtą bausmę ir atšaukė probaciją. Nenustatyta, ar šis apeliacinis teismas privalėjo nurodyti įvykdyti bausmę, ar šiuo klausimu jis turėjo diskreciją.
- 21 LU buvo kviečiamas atvykti į *Miskolci Törvényszék* (Miškolco apeliacinis teismas). Nors LU šaukimo neatsiėmė, pagal Vengrijos teisę šaukimas buvo pripažintas tinkamai įteiktu. Šio teismo posėdyje LU nedalyvavo, tačiau minėtas teismas paskyrė advokatą jam atstovauti. Advokatas dalyvavo šiame posėdyje ir vėliau pateikė prašymą dėl bylos persvarstymo (šis buvo atmestas) ir dėl malonės LU vardu ir jo naudai.
- 22 2012 m. rugsėjo mėn. Vengrijos valdžios institucijos išdavė Europos arešto orderį, prašydamos perduoti Airijoje esantį LU, kad būtų įvykdytos bausmės, kurios jam buvo skirtos už 2005 m. padarytas nusikalstamas veikas, ir už nusikalstamą veiką, susijusią su vengimu išlaikyti vaiką. Tačiau *High Court* (Aukštasis teismas, Airija) atsisakė vykdyti šį orderį.

- 23 2015 m. spalio 28 d. LU prašymu *Miskolci Törvényszék* (Miškolco apeliacinis teismas) nurodė *Encsi Járásbíróság* (Enčo apylinkės teismas) išnagrinėti, ar reikia persvarstyti bylą dėl 2005 m. padarytų nusikalstamų veikų. 2016 m. spalio 24 d. šis teismas atmetė prašymą persvarstyti bylą. LU neatvyko į *Encsi Járásbíróság* (Enčo apylinkės teismas), tačiau jam atstovavo jo paskirtas advokatas.
- 24 LU apskundė šį sprendimą *Miskolci Törvényszék* (Miškolco apeliacinis teismas); šis 2017 m. kovo 20 d. surengė posėdį, kuriame LU nedalyvavo, tačiau jam atstovavo jo paskirtas advokatas. 2017 m. kovo 29 d. šis teismas atmetė prašymą persvarstyti bylą.
- 25 Priėmus šį sprendimą, LU už 2005 m. padarytas nusikalstamas veikas skirta laisvės atėmimo bausmė, kurią *Miskolci Törvényszék* (Miškolco apeliacinis teismas) nurodė vykdyti 2012 m. birželio mėn., pagal Vengrijos teisę vėl tapo vykdytina.
- 26 2017 m. liepos 27 d. Vengrijos valdžios institucijos išdavė antrąjį Europos arešto orderį, kuris nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kad LU atliktų likusią 11 mėnesių laisvės atėmimo bausmę, jam skirtą už keturias 2005 m. padarytas nusikalstamas veikas.
- 27 2020 m. gruodžio 15 d. sprendimu *High Court* (Aukštasis teismas) nurodė perduoti LU pagal šį orderį. Gavęs LU apeliacinį skundą, *Court of Appeal* (Apeliacinis teismas, Airija), t. y. prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pirmiausia pažymi, kad LU nedalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio, pirma, *Miskolci Törvényszék* (Miškolco apeliacinis teismas) priėmė apkaltinamąjį nuosprendį dėl vengimo išlaikyti vaiką, ir, antra, nutartį dėl pirmosios laisvės atėmimo bausmės, dėl kurios buvo išduotas pagrindinėje byloje ginčijamas Europos arešto orderis, vykdymo. Kadangi neatrodo, kad LU atsisakė teisės dalyvauti šiame procese, šis teismas mano, kad tas procesas nebuvo vykdomas pagal EŽTK 6 straipsnio reikalavimus.
- 28 Šis teismas taip pat linkęs manyti, kad jeigu *Miskolci Törvényszék* (Miškolco apeliacinis teismas) vykęs procesas turėtų būti laikomas „teisiniu nagrinėjimu, po kurio buvo priimtas sprendimas“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnį, jis neatitiktų nei šio straipsnio, nei 2003 m. Europos arešto orderio įstatymo 45 straipsnio sąlygų.
- 29 Antra, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas vis dėlto tvirtina, kad, pirma, nutartis dėl LU skirtos pirmosios laisvės atėmimo bausmės vykdymo gali būti laikoma tik sprendimu dėl šios bausmės vykdymo arba taikymo, kaip tai suprantama pagal 2017 m. gruodžio 22 d. Sprendimą *Ardic* (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026), ir, antra, nei šiuo sprendimu, nei dėl LU priimtu apkaltinamuoju nuosprendžiu dėl vengimo išlaikyti vaiką nebuvo siekiama pakeisti jam už 2005 m. nusikalstamas veikas skirtos laisvės atėmimo bausmės pobūdžio arba dydžio ir jie neturėjo tokio poveikio, todėl nepatenka į Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio taikymo sritį.
- 30 Atsižvelgdamas į tai, šis teismas mano, kad pagrindinė byla keliais aspektais skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas 2017 m. gruodžio 22 d. Sprendimas *Ardic* (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026).
- 31 Nagrinėjamu atveju, kaip teigia šis teismas, atrodo, kad antrasis apkaltinamasis nuosprendis buvo lemiamą aplinkybę, dėl kurios buvo nuspręsta atšaukti ankstesnį LU skirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimą. Be to, jeigu LU būtų perduotas, jis neturėtų teisės būti išklausytas *a posteriori*. Galiausiai pagrindinės bylos aplinkybės yra glaudžiau susijusios su EŽTK 6 straipsniu, Chartijos 47 straipsniu ir 48 straipsnio 2 dalimi nei bylos, kurioje priimtas 2017 m. gruodžio 22 d. Sprendimas *Ardic* (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026). Iš tiesų laisvės atėmimo bausmė, skirta už

2005 m. padarytas nusikalstamas veikas, yra vykdytina tik dėl to, kad LU už akių buvo pripažintas kaltu ir nuteistas už vengimą išlaikyti vaiką, tad nekyla jokių abejonių, kad EŽTK 6 straipsnis taikomas procesui, po kurio už akių priimtas toks apkaltinamasis nuosprendis.

- 32 Be to, tas pats teismas pažymi, kad atsižvelgiant į tai, jog pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnį ir 2003 m. Europos arešto orderio įstatymo 45 straipsnį draudžiama perduoti LU siekiant, kad jis atliktų bausmę, kuri jam skirta už akių už vengimą išlaikyti vaiką, atrodo, būtų nenormalu, kad jis galėtų būti perduotas Vengrijos valdžios institucijoms siekiant, kad atliktų bausmę, jam skirtą už 2005 m. padarytas nusikalstamas veikas, kai ši bausmė tapo vykdytina tik dėl to už akių priimto apkaltinamojo nuosprendžio.
- 33 Prašymus priimti prejudicinius sprendimu pateikęs teismas priduria, kad *Miskolci Törvényszék* (Miškolco teismas) nutartis, kuria atšauktas pirmosios laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimas, gali būti laikoma taip glaudžiai susijusia su apkaltinamuoju nuosprendžiu dėl vengimo išlaikyti vaiką, kad su šiuo nuosprendžiu siejamas EŽTK 6 straipsnio 1 dalies pažeidimas taip pat turėtų būti susijęs ir su šia nutartimi.
- 34 Šiomis aplinkybėmis *Court of Appeal* (Apeliacinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. a) Ar tuo atveju, kai prašoma perduoti asmenį, siekiant vykdyti laisvės atėmimo bausmę, kurios vykdymas buvo atidėtas *ab initio*, bet kurią vėliau buvo nutarta vykdyti prašomo perduoti asmens atžvilgiu priėmus apkaltinamąjį nuosprendį dėl kitos nusikalstamos veikos, ir kai tą nutartį dėl bausmės vykdymo priima teismas, pripažinęs kaltu prašomą perduoti asmenį ir skyres jam bausmę už tą kitą nusikalstamą veiką, procesas, po kurio priimamas tas vėlesnis apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl bausmės vykdymo, yra sudėtinė „teismo nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“, kaip tai suprantama pagal [Pagrindų sprendimo 2002/584] 4a straipsnio 1 dalį, dalis?
- b) Ar atsakymui į 1 klausimo a punktą turi reikšmės tai, ar teismas, priėmęs nutartį dėl bausmės vykdymo, pagal įstatymus privalėjo priimti tą nutartį, ar jis turėjo diskreciją šiuo klausimu?
2. Ar 1 klausime aprašytomis aplinkybėmis vykdančioji teisminė institucija turi teisę išnagrinėti, ar procesas, po kurio buvo priimtas paskesnis apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl bausmės vykdymo ir kuris vyko nedalyvaujant prašomam perduoti asmeniui, buvo vykdomas laikantis [EŽTK] 6 straipsnio, ir visų pirma nustatyti, ar dėl to, kad prašomas perduoti asmuo nedalyvavo procese, buvo pažeista jo teisė į gynybą ir (arba) to asmens teisė į teisingą bylos nagrinėjimą?
3. a) Ar 1 klausime aprašytomis aplinkybėmis, jeigu vykdančioji teisminė institucija padaro išvadą, kad procesas, po kurio buvo priimtas paskesnis apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl bausmės vykdymo, buvo vykdomas nesilaikant [EŽTK] 6 straipsnio, ir visų pirma dėl prašomo perduoti asmens nedalyvavimo buvo pažeista jo teisė į gynybą ir (arba) to asmens teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, vykdančioji teisminė institucija turi teisę ir (arba) privalo: a) atsisakyti perduoti tą asmenį, remdamasi tuo, kad toks perdavimas prieštarautų [EŽTK] 6 straipsniui ir (arba) [Chartijos] 47 straipsniui bei 48 straipsnio 2 daliai; ir (arba) b) kaip perdavimo sąlygą nustatyti, kad išduodančioji teisminė institucija turi užtikrinti, kad prašomas perduoti asmuo po perdavimo turės teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turės teisę

dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, atsižvelgiant į naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, kiek tai susiję su apkaltinamuoju nuosprendžiu, dėl kurio buvo priimta nutartis dėl baudmės vykdymo?

- b) Ar, kiek tai susiję su 3 klausimo a punktu, vertinant svarbu tai, ar prašomo perduoti asmens perdavimas pažeistų [EŽTK] 6 straipsnyje ir (arba) Chartijos 47 straipsnyje ir 48 straipsnio 2 dalyje numatytų pagrindinių teisių esmę, ir, jeigu taip, ar to, kad procesas, po kurio buvo priimtas paskesnis apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl baudmės vykdymo, vyko *in absentia* ir kad, jeigu prašomas perduoti asmuo būtų perduotas, jis neturėtų teisės į bylos persvarstymą arba teisės pateikti apeliacinį skundą, pakanka tam, kad vykdančioji teisminė institucija galėtų padaryti išvadą, jog perdavus tokį asmenį būtų pažeista tai, kas sudaro tokių teisių esmę?“

Byla C-515/21

- 35 2015 m. gegužės 29 d. *Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia* (Vroclavo-Śródmieście (miesto centras) apylinkės teismas, Lenkija) priėmė apkaltinamąjį nuosprendį ir skyrė PH, jam dalyvaujant, vienu metų laisvės atėmimo bausmę už 2015 m. padarytą nusikalstamą veiką. Baudmės vykdymas buvo atidėtas ir nustatytas 5 metų probacinis laikotarpis. Dėl šio nuosprendžio PH nepateikė apeliacinio skundo.
- 36 2017 m. vasario 21 d. *Sąd Rejonowy w Bydgoszczy* (Bydgoščiaus apylinkės teismas, Lenkija) pripažino PH kaltu dėl antros nusikalstamos veikos, už kurią jam skyrė keturiolikos mėnesių laisvės atėmimo bausmę. PH nežinojo apie šiame teisme vykusį posėdį ir jame nedalyvavo nei asmeniškai, nei per teisėtą atstovą.
- 37 2017 m. gegužės 16 d. *Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia* (Vroclavo-Śródmieścia apylinkės teismas), remdamasis Lenkijos baudžiamojo kodekso 75 straipsnio 1 dalimi, nurodė vykdyti vienu metų laisvės atėmimo bausmę, skirtą PH, motyvuodamas tuo, kad per probacijos laikotarpį jis padarė antrą nusikalstamą veiką. Šiuo klausimu šis teismas neturėjo jokios diskrecijos.
- 38 PH nežinojo apie *Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia* (Vroclavo-Śródmieście apylinkės teismas) pradėtą procesą, po kurio buvo priimta nutartis atšaukti jam skirtos pirmosios laisvės atėmimo baudmės vykdymo atidėjimą, ir jis nedalyvavo 2017 m. gegužės 16 d. teismo posėdyje nei asmeniškai, nei per teisėtą atstovą.
- 39 Terminas, per kurį PH galėjo apskusti apkaltinamąjį nuosprendį dėl antros nusikalstamos veikos, pasibaigė, o perdavimo atveju PH neturės teisės būti išklaustas, nebent būtų pasinaudota ypatinga teisių gynimo priemone.
- 40 2019 m. vasario 26 d. *Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia* (Vroclavo-Śródmieście apylinkės teismas) išdavė dėl Airijoje esančio PH Europos arešto orderį, siekiant įvykdyti 2015 m. gegužės 29 d. jam skirtą vienu metų laisvės atėmimo bausmę.
- 41 2020 m. lapkričio 16 d. sprendimu *High Court* (Aukštasis teismas) nurodė perduoti PH pagal šį orderį. Šį sprendimą PH apskundė *Court of Appeal* (Apeliacinis teismas).
- 42 *Court of Appeal* (Apeliacinis teismas) pabrėžia, kad teisminis nagrinėjimas už akių, po kurio dėl PH buvo priimtas antrasis apkaltinamasis nuosprendis, neatitinka EŽTK 6 straipsnio ir Chartijos 47 ir 48 straipsnių, nes neatrodo, kad VP būtų atsisakęs teisės dalyvauti šiame nagrinėjime.

- 43 Šiomis aplinkybėmis *Court of Appeal* (Apeliacinis teismas) nutarė dėl motyvų, analogiškų nurodytiesiems šio sprendimo 27–33 punktuose, sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar tuo atveju, kai prašoma perduoti asmenį, siekiant vykdyti laisvės atėmimo bausmę, kurios vykdymas buvo atidėtas *ab initio*, bet kurią vėliau buvo nutarta vykdyti prašomo perduoti asmens atžvilgiu priėmus apkaltinamąjį nuosprendį dėl kitos nusikalstamos veikos, ir jeigu nurodyti vykdyti bausmę yra privaloma dėl to kito priimto apkaltinamojo nuosprendžio, procesas, po kurio priimamas tas vėlesnis apkaltinamasis nuosprendis ir (arba) procesas, po kurio priimama nutartis dėl bausmės vykdymo, yra sudėtinė dalis „teismo nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“, kaip tai suprantama pagal [Pagrindų sprendimo dėl EAO] 4a straipsnio 1 dalį, dalis?
 2. Ar 1 klausime aprašytomis aplinkybėmis vykdančioji teisminė institucija turi teisę ir (arba) privalo išnagrinėti, ar procesas, po kurio buvo priimtas paskesnis apkaltinamasis nuosprendis, ir (arba) procesas, po kurio buvo priimta nutartis dėl bausmės vykdymo, kurie vyko nedalyvaujant prašomam perduoti asmeniui, buvo vykdomas laikantis [EŽTK] 6 straipsnio, ir visų pirma nustatyti, ar dėl to, kad prašomas perduoti asmuo nedalyvavo tame procese, buvo pažeista jo teisė į gynybą ir (arba) to asmens teisė į teisingą bylos nagrinėjimą?
 3. a) Ar 1 klausime aprašytomis aplinkybėmis, jeigu vykdančioji teisminė institucija padaro išvadą, kad procesas, po kurio buvo priimtas paskesnis apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl bausmės vykdymo, buvo vykdomas nesilaikant [EŽTK] 6 straipsnio, ir visų pirma dėl prašomo perduoti asmens nedalyvavimo buvo pažeista jo teisė į gynybą ir (arba) to asmens teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, vykdančioji teisminė institucija turi teisę ir (arba) privalo: a) atsisakyti perduoti tą asmenį, remdamasi tuo, kad toks perdavimas prieštarautų [EŽTK] 6 straipsniui ir (arba) [Chartijos] 47 straipsniui bei 48 straipsnio 2 daliai; ir (arba) b) kaip perdavimo sąlygą nustatyti, kad išduodančioji teisminė institucija turi užtikrinti, kad prašomas perduoti asmuo po perdavimo turės teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turės teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, atsižvelgiant į naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, kiek tai susiję su apkaltinamuoju nuosprendžiu, dėl kurio buvo priimta nutartis dėl bausmės vykdymo?
 - b) Ar, kiek tai susiję su 3 klausimo a punktu, vertinant svarbu tai, ar prašomo perduoti asmens perdavimas pažeistų [EŽTK] 6 straipsnyje ir (arba) Chartijos 47 straipsnyje ir 48 straipsnio 2 dalyje numatytų pagrindinių teisių esmę, ir, jeigu taip, ar to, kad procesas, po kurio buvo priimtas paskesnis apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl bausmės vykdymo, vyko *in absentia* ir kad, jeigu prašomas perduoti asmuo būtų perduotas, jis neturėtų teisės į bylos persvarstymą arba teisės pateikti apeliacinį skundą, pakanka tam, kad vykdančioji teisminė institucija galėtų padaryti išvadą, jog perdavus tokį asmenį būtų pažeista tai, kas sudaro tokių teisių esmę?“
- 44 2021 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-514/21 ir C-515/21 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 45 Pirmuoju klausimu sujungtose bylose C-514/21 ir C-515/21 prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalis, siejama su Chartijos 47 ir 48 straipsniais, turi būti aiškinama taip, kad jei laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimas atšaukiamas priėmus naują apkaltinamąjį nuosprendį, ir siekiant įvykdyti šią bausmę išduodamas Europos arešto orderis, nutartis, priimta už akių, kuria buvo atšauktas toks sustabdymas arba antrasis apkaltinamasis nuosprendis, taip pat priimtas už akių, yra „sprendimas“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 46 Pirmiausia reikia priminti, kad, nustačius naują supaprastintą ir veiksmingą nuteistų ar įtariamų pažeidus baudžiamąjį įstatymą asmenų perdavimo sistemą, Pagrindų sprendimu 2002/584 siekiama palengvinti ir paspartinti teismų bendradarbiavimą, ir taip norima prisidėti prie Europos Sąjungos siekio tapti laisvės, saugumo ir teisingumo erdve remiantis tarp valstybių narių turinčiu egzistuoti dideliu tarpusavio pasitikėjimu (2023 m. sausio 31 d. Sprendimo *Puig Gordi ir kt.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 67 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 47 Šiuo tikslu iš šio pagrindų sprendimo, ypač iš jo 1 straipsnio 2 dalies, matyti, kad Europos arešto orderio vykdymas yra principas, o atsisakymas jį vykdyti – išimtis, kurią reikia aiškinti siaurai (2023 m. sausio 31 d. Sprendimo *Puig Gordi ir kt.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 68 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 48 Kaip matyti iš Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies formuluotės, vykdančioji teisminė institucija turi teisę atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, išduotą siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo, jeigu asmuo asmeniškai nedalyvavo vykstant teisminiam nagrinėjimui, po kurio priimtas sprendimas, išskyrus atvejus, kai Europos arešto orderyje nurodyta, kad įvykdytos šios nuostatos atitinkamai a–d punktuose išdėstytos sąlygos (2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, 38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 49 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad 4a straipsnis riboja galimybę atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, tiksliai ir nuosekliai išvardijant sąlygas, kuriomis negalima atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimo, priimto po teismo nagrinėjimo, kuriame atitinkamas asmuo asmeniškai nedalyvavo (šiuo klausimu žr. 2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, 35 ir 36 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 50 Pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnį siekiama užtikrinti aukšto lygio apsaugą ir suteikti vykdančiajai teisminei institucijai galimybę perduoti asmenį, net jeigu jis nedalyvavo vykstant teisminiam nagrinėjimui, po kurio priimtas apkaltinamasis nuosprendis, kartu visiškai užtikrinant jo teisę į gynybą (2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, 39 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Konkrečiau kalbant, iš Pamatinio sprendimo 2009/299 1 straipsnio, siejamo su jo 1 ir 15 konstatuojamosiomis dalimis, aiškiai matyti, kad šis 4a straipsnis buvo įterptas į Pagrindų sprendimą 2002/584 siekiant apsaugoti kaltinamojo teisę asmeniškai dalyvauti jam iškeltaje baudžiamojoje byloje ir pagerinti valstybių narių teismų sprendimų tarpusavio pripažinimą.

- 51 Be to, minėtas 4a straipsnis turi būti aiškinamas ir taikomas taip, kad atitiktų Chartijos 47 straipsnio antrą ir trečią pastraipas ir 48 straipsnį, kurie, kaip patikslinta su Chartija susijusiuose išaiškinimuose, atitinka EŽTK 6 straipsnį. Taigi Teisingumo Teismas turi užtikrinti, kad jam aiškinant Chartijos 47 straipsnio antrą ir trečią pastraipas ir 48 straipsnį būtų užtikrinamas toks apsaugos lygis, kuris atitiktų pagal EŽTK 6 straipsnį, kaip jį aiškina Europos Žmogaus Teisių Teismas, suteikiamą apsaugos lygį (2022 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *HN (Iš šalies teritorijos išvežto kaltinamojo procesas)*, C-420/20, EU:C:2022:679, 55 punktas).
- 52 Trečia, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas sprendimas“, kaip ji suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį, turi būti suprantama kaip apimanti procesą, po kurio dėl asmens, kurį prašoma perduoti vykdant Europos arešto orderį, priimtas galutinis apkaltinamasis nuosprendis (2017 m. rugpjūčio 10 d. Sprendimo *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, 74 punktas ir 2017 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, 64 punktas).
- 53 Vis dėlto nutartis dėl anksčiau paskirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo arba taikymo nėra „sprendimas“, kaip tai suprantama pagal šio 4a straipsnio 1 dalį, nebent ji susijusi su kaltės pripažinimu arba šia nutartimi siekiama pakeisti tos bausmės pobūdį ar dydį arba ji turi tokį poveikį, o ją priėmusi institucija šiuo aspektu turėjo diskreciją. Tuo remiantis darytina išvada, kad nutartis, kuria atšaukiamas laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimas dėl to, kad atitinkamas asmuo pažeidė objektyvią sąlygą, susijusią su tuo atidėjimu, kaip antai padarė naują nusikalstamą veiką per probacijos laikotarpį, nepatenka į minėto 4a straipsnio 1 dalies taikymo sritį, nes šia nutartimi nekeičiami nei tos bausmės pobūdis, nei dydis (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, 77, 81, 82 ir 88 punktus).
- 54 Be to, kadangi institucija, įgaliota priimti nutartį dėl tokio atšaukimo, neturi iš naujo iš esmės nagrinėti bylos, kurioje priimtas apkaltinamasis nuosprendis, aplinkybė, kad ši institucija turi diskreciją, neturi reikšmės, jeigu remdamasi šia diskrecija ji negali keisti laisvės atėmimo bausmės, nustatytos dėl prašomo perduoti asmens priimtu galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu, dydžio ar pobūdžio (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, 80 punktą).
- 55 Šis siauras sąvokos „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“, kaip ji suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį, aiškinimas taip pat atitinka šiame pagrindų sprendime nustatytos sistemos bendrą struktūrą. Iš tiesų, kaip pažymėta šio sprendimo 47 punkte, ši nuostata yra taisyklės, pagal kurią vykdančioji teisminė institucija privalo perduoti prašomą asmenį išduodančiajai valstybei narei, išimtis, todėl turi būti aiškinama siaurai.
- 56 Be to, toks aiškinimas gali geriausiai užtikrinti minėtu pagrindų sprendimu siekiamą tikslą, kaip tai priminta šio sprendimo 46 punkte, palengvinti ir paspartinti valstybių narių teismų bendradarbiavimą, grindžiamą tarpusavio pasitikėjimo ir pripažinimo principais, vengiant vykdančiajai teisminei institucijai patikėti bendrą visų išduodančiojoje valstybėje narėje priimtų procesinių sprendimų kontrolės funkciją (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugpjūčio 10 d. Sprendimo *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, 87 ir 88 punktus ir 2023 m. sausio 31 d. Sprendimo *Puig Gordi ir kt.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 88 punktą).
- 57 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad, pirma, Pagrindų sprendimas 2002/584, siejamas su Chartijos nuostatomis, negali būti aiškinamas taip, kad būtų paneigtas valstybių narių teismų bendradarbiavimo sistemos, kurios vienas iš pagrindinių

- elementų yra Europos arešto orderis, numatytas Sąjungos teisės aktų leidėjo, veiksmingumas (2022 m. vasario 22 d. Sprendimo *Openbaar Ministerie (Išduodančiojoje valstybėje narėje pagal įstatymą įsteigtas teismas)*, C-562/21 PPU ir C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 47 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija), ir, antra, asmens, kurį prašoma perduoti, teisių paisymą pirmiausia turi užtikrinti išduodančioji valstybė narė (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2018 m. sausio 23 d. Sprendimo *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, 49 ir 50 punktus).
- 58 Taip pat svarbu pažymėti, kad toks Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies aiškinimas atitinka Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją. Pagal šią jurisprudenciją, pirma, procedūros, susijusios su bausmės vykdymo tvarka, nepatenka į EŽTK 6 straipsnio taikymo sritį ir, antra, priemonės, kurių teismas imasi jau paskelbęs galutinę bausmę arba ją vykdamas, gali būti laikomos „sankcijomis“, kaip tai suprantama pagal šią konvenciją, tik jeigu dėl jų gali būti iš naujo nustatyta arba pakeista iš pradžių skirtos bausmės apimtis (žr., be kita ko, 2012 m. balandžio 3 d. EŽTT Sprendimo *Boulois prieš Liuksemburgą*, CE:ECHR:2012:0403JUD003757504, 87 punktą; 2015 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *Çetin prieš Turkiją*, CE:ECHR:2015:1110DEC003285709, 42–47 punktus; 2019 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Abedin prieš Jungtinę Karalystę*, CE:ECHR:2019:1112DEC005402616, 29–37 punktus; 2021 m. birželio 22 d. Sprendimo *Ballıktaş Bingöllü*, CE:ECHR:2021:0622JUD0073012, 48 punktą; 2022 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *Kupinskyj prieš Ukrainą*, CE:ECHR:2022:1110JUD000508418, 47–52 punktus).
- 59 Ketvirta, reikia pažymėti, kad, pirma, skirtingai nuo klausimų, susijusių su bausmės vykdymo ar taikymo tvarka, teismo sprendimas dėl atitinkamo asmens nuteisimo patenka į EŽTK 6 straipsnio baudžiamąją sritį (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugpjūčio 10 d. Sprendimo *Zdziaszek*, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, 85 punktą ir 2017 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, 75 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 60 Antra, kaltinamojo teisė dalyvauti teisminiame nagrinėjime yra esminis teisės į gynybą elementas ir apskritai turi esminę reikšmę siekiant paisyti Chartijos 47 straipsnio antroje ir trečioje pastraipose ir 48 straipsnyje įtvirtintos teisės į teisingą baudžiamosios bylos nagrinėjimą (šiuo klausimu žr. 2022 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *HN (Iš šalies teritorijos išvežto kaltinamojo procesas)*, C-420/20, EU:C:2022:679, 54–56 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 61 Šiuo klausimu Europos Žmogaus Teisių Teismas yra nusprendęs, kad asmens nuteisimas *in absentia*, be galimybės jį išklausus prašyti persvarstyti jo bylą dėl kaltinimų faktinio ir teisinio pagrįstumo, kai nebuvo nustatyta, kad tas asmuo atsisakė teisės dalyvauti teismo posėdyje ir gintis ar siekė išvengti teisingumo, yra akivaizdus teisingumo paneigimas (2006 m. kovo 1 d. EŽTT sprendimo *Sejdovic prieš Italiją*, CE:ECHR:2006:0301JUD005658100, 82 punktą ir 2019 m. liepos 9 d. EŽTT sprendimo *Kislov prieš Rusiją*, CE:ECHR:2019:0709JUD000359810, 106, 107 ir 115 punktai).
- 62 Nagrinėjamu atveju taip pat svarbu pažymėti, pirma, kad dėl PH ir LU priimtų antrųjų apkaltinamųjų nuosprendžių kompetentinga nacionalinė institucija privalėjo arba turėjo teisę atšaukti pirmųjų laisvės atėmimo bausmių, kurios jau buvo skirtos šiems asmenims, vykdymo atidėjimą ir, antra, pats šis atšaukimas leido išduoti Europos arešto orderius, nagrinėjamus pagrindinėse bylose, nes dėl šio atšaukimo PH ir LU skirtos pirmosios laisvės atėmimo bausmės tapo vykdytinos.

- 63 Taigi asmens, dėl kurio išduotas Europos arešto orderis, atžvilgiu priimtas apkaltinamasis nuosprendis už akių, be kurio, kaip nagrinėjamu atveju, šis orderis negalėtų būti išduotas, yra būtinas elementas minėtam orderiui išduoti, kuris gali būti paveiktas esminio trūkumo, susijusio su šiurkščiu kaltinamojo teisės asmeniškai dalyvauti nagrinėjant jo bylą, kaip antai garantuojamos Chartijos 47 straipsnio antroje ir trečioje pastraipose ir 48 straipsnyje, pažeidimu.
- 64 Trečia, kaip pažymėta šio sprendimo 50 punkte, Sąjungos teisės aktų leidėjas, taikydamas Europos arešto orderio mechanizmą, nusprendė ypatingą reikšmę suteikti kaltinamojo teisei asmeniškai dalyvauti jo bylos teisminiame nagrinėjime, Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalyje įtvirtindamas neprivalomąjį tokio orderio nevykdymo pagrindą, skirtą būtent tokios teisės apsaugai. Be to, kaip pažymėta šio sprendimo 51 punkte, toks atsisakymo pagrindas turi būti aiškinamas laikantis Chartijos 47 straipsnio antros ir trečios pastraipų ir 48 straipsnio reikalavimų, kaip pabrėžta šio sprendimo 60 ir 61 punktuose.
- 65 Taigi, siekdama įvertinti, ar pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį reikia atsisakyti perduoti prašomą asmenį, vykdančioji teisminė institucija turi galėti atsižvelgti ne tik į galbūt už akių vykusį procesą, po kurio buvo priimtas galutinis apkaltinamasis nuosprendis, dėl kurio vykdymo išduotas Europos arešto orderis, bet ir į bet kurį kitą procesą už akių, kuriam pasibaigus priimtas apkaltinamasis nuosprendis, be kurio toks orderis negalėjo būti išduotas, antraip minėta nuostata gali praktiškai prarasti savo veiksmingumą.
- 66 Be to, kaip pabrėžė Europos Komisija, sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“ gali reikšti daugiau nei vieną teismo sprendimą, jei tai būtina 4a straipsnio 1 dalies tikslui, kuriuo, be kita ko, siekiama sustiprinti atitinkamų asmenų teisę į gynybą užtikrinant, kad būtų garantuota jų pagrindinė teisė į teisingą bylos nagrinėjimą (pagal analogiją žr. 2017 m. rugpjūčio 10 d. Sprendimo *Zdziaszek*, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, 94 punktą).
- 67 Tuo remiantis darytina išvada, kad teismo sprendimas, kuriuo prašomas perduoti asmuo nuteistas už akių, turi būti laikomas „sprendimu“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį, siejamą su Chartijos 47 ir 48 straipsniais, jeigu jo priėmimas turėjo lemiamą reikšmę išduodant Europos arešto orderį.
- 68 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalis, siejama su Chartijos 47 ir 48 straipsniais, turi būti aiškinama taip, kad jei laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimas atšaukiamas priėmus naują apkaltinamąjį nuosprendį, ir siekiant įvykdyti šią bausmę išduodamas Europos arešto orderis, šis už akių priimtas apkaltinamasis nuosprendis yra „sprendimas“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Taip nėra nutarties, kuria atšaukiamas šios bausmės vykdymas atveju.

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

- 69 Antruoju ir trečiuoju klausimais sujungtose bylose C-514/21 ir C-515/21, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Pagrindų sprendimas 2002/584, siejamas su Chartijos 47 ir 48 straipsniais, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį vykdančioji teisminė institucija gali arba privalo atsisakyti perduoti prašomą asmenį išduodančiajai valstybei narei arba nustatyti šio perdavimo sąlygą, kad tas asmuo šioje valstybėje narėje turės teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, jei paaiškės, kad teisminis nagrinėjimas už akių, po kurio buvo atšauktas laisvės atėmimo bausmės – dėl kurios buvo išduotas tas arešto orderis – vykdymo atidėjimas, arba to asmens atžvilgiu priimtas antrasis

apkaltinamais nuosprendis, lemiamas išduodant šį orderį, pažeidė Chartijos 47 straipsnį ir 48 straipsnio 2 dalį. Jis taip pat klausia, ar būtina, kad toks pažeidimas būtų susijęs su šiuose straipsniuose garantuojamų teisių esme.

- 70 Pirma, iš atsakymo į pirmąjį klausimą sujungtose bylose C-514/21 ir C-515/21 matyti, kad už akių priimtas apkaltinamasis nuosprendis, be kurio nebūtų buvęs atšauktas laisvės atėmimo bausmės, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, vykdymo atidėjimas, yra „teismo nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“, dalis, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį.
- 71 Atsižvelgiant į šį išaiškinimą, pirmiausia reikia priminti, kad šio 4a straipsnio 1 dalies a–d punktuose tiksliai ir nuosekliai išvardytos sąlygos, kuriomis negalima atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimo, priimto po teismo nagrinėjimo, kuriame atitinkamas asmuo asmeniškai nedalyvavo (2017 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, 71 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 72 Tuo remiantis darytina išvada, kad pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį vykdančiajai teisminei institucijai neleidžiama atsisakyti perduoti atitinkamo asmens, jei Europos arešto orderyje, kiek tai susiję su teismo nutartimi, kuria paskirta laisvės atėmimo bausmė, dėl kurios išduotas šis orderis, yra viena iš šios nuostatos a–d punktuose numatytų aplinkybių.
- 73 Iš tiesų kiekvienu Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytu atveju Europos arešto orderio vykdymas nepažeidžia nei atitinkamo asmens teisės į gynybą, nei teisės į veiksmingą teisminę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, įtvirtintų Chartijos 47 straipsnyje ir 48 straipsnio 2 dalyje (2013 m. vasario 26 d. Sprendimo *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, 44 ir 53 punktai).
- 74 Dėl tų pačių priežasčių vykdančioji teisminė institucija negali pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį atsisakyti perduoti išduodančiajai valstybei narei prašomo perduoti asmens, jeigu Europos arešto orderyje dėl šio sprendimo 70 punkte nurodyto už akių priimto apkaltinamojo nuosprendžio yra viena iš šios nuostatos a–d punktuose numatytų aplinkybių.
- 75 Atvirkščiai, kai Europos arešto orderyje nėra jokios Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytos aplinkybės, vykdančioji teisminė institucija turi galėti atsisakyti perduoti prašomą asmenį, neatsižvelgdama į faktą, ar buvo pažeista tai, kas sudaro jo teisės į gynybą esmę, nes nei iš šio 4a straipsnio teksto, nei iš jo tikslo, kaip priminta šio sprendimo 50 punkte, nekyla jokio tokio pobūdžio reikalavimo.
- 76 Iš paties 4a straipsnio teksto, ypač iš nuorodos, kad vykdančioji teisminė institucija „gali atsisakyti“ vykdyti arešto orderį, taip pat matyti, kad ji turi turėti diskreciją spręsti, ar tokiu atveju reikia atsisakyti vykdyti arešto orderį. Taigi iš Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies negalima daryti išvados, kad tokiu atveju, kaip aprašyta pirmesniame punkte, vykdančioji teisminė institucija privalo atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį ir neturi galimybės atsižvelgti į kiekvienos bylos aplinkybes (pagal analogiją žr. 2021 m. balandžio 29 d. Sprendimo *X (Europos arešto orderis – „Ne bis in idem“)* C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, 43 ir 44 punktus).
- 77 Tokį aiškinimą patvirtina šio pagrindų sprendimo bendra struktūra. Kaip priminta šio sprendimo 47 punkte, Europos arešto orderio vykdymas yra minėtame pagrindų sprendime įtvirtintas principas, o atsakymo pripažinti ir vykdyti pagrindai yra išimtys. Jei iš vykdančiosios teisminės institucijos būtų atimta galimybė atsižvelgti į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes, kurios

- galėtų paskatinti ją manyti, kad atsisakymo perduoti sąlygos nėra įvykdytos, tai lemtų, kad to paties Pagrindų sprendimo 4a straipsnyje numatyta galimybė taptų tikra pareiga, ir taip atsisakymo perduoti išimtis būtų paversta principine taisykle (pagal analogiją žr. 2021 m. balandžio 29 d. Sprendimo *X (Europos arešto orderis – „Ne bis in idem“)*, C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, 47 punktą).
- 78 Kaip savo išvados 115 punkte iš esmės pažymėjo generalinė advokatė, šiuo tikslu vykdančioji teisminė institucija gali atsižvelgti į kitas aplinkybes, kuriomis remdamasi įsitikintų, kad perdavus atitinkamą asmenį nebus pažeista jo teisė į gynybą, ir perduoti jį išduodančiajai valstybei narei. Šiuo klausimu, be kita ko, gali būti atsižvelgta į atitinkamo asmens elgesį, visų pirma į tai, kad jis siekė išvengti jam skirtos informacijos įteikimo arba bet kokio kontakto su savo advokatais (2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, 51 ir 52 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).
- 79 Antra, Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad Europos arešto orderio vykdymas gali būti susietas tik su kuria nors iš Pagrindų sprendimo 2002/584 5 straipsnyje išsamiai išvardytų sąlygų (2022 m. liepos 14 d. Sprendimo *Procureur général près la cour d’appel d’Angers*, C-168/21, EU:C:2022:558, 60 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 80 Vis dėlto išduodančiosios valstybės narės įsipareigojimas suteikti asmeniui, dėl kurio išduotas Europos arešto orderis, teisę į bylos persvarstymą, jeigu jis buvo nuteistas už akių, pažeidžiant jo teisę į gynybą, nėra viena iš 5 straipsnyje nustatytų sąlygų. Vadinasi, Sąjungos teisė draudžia vykdančiajai teisminei institucijai nustatyti tokią asmens, dėl kurio išduotas Europos arešto orderis, perdavimo sąlygą.
- 81 Siekdama užtikrinti veiksmingą bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, vykdančioji teisminė institucija turi visapusiškai naudotis Pagrindų sprendimo 2002/584 15 straipsnyje numatytomis priemonėmis (šiuo klausimu žr. 2023 m. sausio 31 d. Sprendimo *Puig Gordi ir kt.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 132 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 82 Taigi šiai institucijai gali tekti – prireikus prašant pateikti papildomos informacijos, kaip tai nurodyta šio pagrindų sprendimo 15 straipsnio 2 dalį – pareikalauti, kad išduodančioji valstybė narė užtikrintų, kad asmuo, dėl kurio išduotas Europos arešto orderis, bus informuotas apie tai, kad pagal išduodančiosios valstybės narės teisę jam bus suteikta teisė į bylos persvarstymą, kuriame jis galės dalyvauti ir kuris suteikia galimybę atsižvelgiant į naujus įrodymus pakartotinai išnagrinėti bylą iš esmės ir pakeisti pirminį sprendimą, žinoma, turint omenyje, kad, jei išduodančioji valstybė narė suteiktų tokią garantiją, vykdančioji teisminė institucija privalėtų perduoti atitinkamą asmenį pagal minėto pagrindų sprendimo 4a straipsnio 1 dalies d punktą.
- 83 Antra, iš šio sprendimo 68 punkte pateikto atsakymo į pirmąjį klausimą matyti, kad nutartis atšaukti laisvės atėmimo bausmės, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, vykdymo atidėjimą nepatenka į Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio taikymo sritį, todėl aplinkybė, kad ši nutartis buvo priimta už akių, negali pateisinti vykdančiosios teisminės institucijos atsisakymo perduoti prašomą asmenį.
- 84 Be to, kadangi tokia aplinkybė nėra viena iš privalomųjų ar neprivalomųjų nevykdymo pagrindų, išvardytų šio pagrindų sprendimo 3 ir 4 straipsniuose, šios nuostatos taip pat negali pagrįsti tokio atsisakymo.

- 85 Vis dėlto, kaip savo išvados 126 punkte iš esmės pažymėjo generalinė advokatė, išimtiniais atvejais gali būti atsisakyta perduoti prašomą asmenį remiantis minėto pagrindų sprendimo 1 straipsnio 3 dalimi (šiuo klausimu žr. 2023 m. sausio 31 d. Sprendimo *Puig Gordi ir kt.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 72 punktą).
- 86 Šiuo klausimu svarbu patikslinti, kad vykdančioji teisminė institucija, remdamasi Pagrindų sprendimo 2002/584 1 straipsnio 3 dalimi, siejama su Chartijos 47 straipsniu, gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį tik tuo atveju, jei, pirma, turi įrodymų, patvirtinančių, kad egzistuoja reali grėsmė, kad dėl sisteminių ar bendrų trūkumų bus pažeista pagrindinė teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, garantuojama Chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje, ir, antra, ji konkrečiai ir tiksliai patikrino, ar, atsižvelgiant į prašomo išduoti asmens asmeninę padėtį, nusikalstamos veikos, už kurią jis persekiojamas, pobūdį ir Europos arešto orderio išdavimo faktines aplinkybes, yra svarių ir pagrįstų priežasčių manyti, kad atitinkamam asmeniui kils tokia grėsmė, jeigu jis bus perduotas išduodančiajai valstybei narei (2023 m. sausio 31 d. Sprendimo *Puig Gordi ir kt.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 97 punktas).
- 87 Prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar pirmesniame punkte išvardytos sąlygos nagrinėjamu atveju yra įvykdytos.
- 88 Galiausiai vykdančioji teisminė institucija neturi vykdyti Europos arešto orderio, kuris neatitinka minimalių jo galiojimo reikalavimų, tarp kurių yra ir Pagrindų sprendimo 2002/584 1 straipsnio 1 dalyje ir 8 straipsnyje nustatyti reikalavimai (šiuo klausimu žr. 2023 m. sausio 31 d. Sprendimo *Puig Gordi ir kt.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 69 ir 70 punktus). Nagrinėjamu atveju, su sąlyga, kad tai patikrins prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nėra įrodymų, leidžiančių manyti, kad pagrindinėse bylose nagrinėjami Europos arešto orderiai neatitinka šių minimalių reikalavimų.
- 89 Kadangi Pagrindų sprendime 2002/584 atsisakymo vykdyti Europos arešto orderį pagrindai išvardyti išsamiai (šiuo klausimu žr. 2023 m. sausio 31 d. Sprendimo *Puig Gordi ir kt.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 73 punktą), pagal šį pagrindų sprendimą draudžiama vykdančiajai teisminei institucijai atsisakyti perduoti asmenį, dėl kurio išduotas Europos arešto orderis, kad būtų įvykdyta laisvės atėmimo bausmė, motyvuojant tuo, kad šios bausmės vykdymo sustabdymas buvo atšauktas už akių priimtu sprendimu.
- 90 Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 80 punkte, pagal minėtą pagrindų sprendimą taip pat neleidžiama, kad būtų taikoma prašomo perduoti asmens perdavimo sąlyga, kad šis asmuo išduodančiojoje valstybėje narėje galėtų pasiekti, kad už akių priimta nutartis, dėl kurios buvo atšauktas laisvės atėmimo bausmės, kurią siekiant įvykdyti buvo išduotas arešto orderis, vykdymo sustabdymas, bus pakartotinai išnagrinėta teisme.
- 91 Iš tiesų šios sąlygos nėra tarp išvardytųjų Pagrindų sprendimo 2002/584 5 straipsnyje, kuriame, kaip priminta šio sprendimo 79 punkte, išsamiai nurodytos sąlygos, galimos būti taikomos vykdant Europos arešto orderį.
- 92 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada:
- Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją vykdančiajai teisminei institucijai leidžiama atsisakyti perduoti išduodančiajai valstybei narei prašomą asmenį, jei paaiškėja, kad teisminis nagrinėjimas, po kurio dėl šio asmens priimtas antrasis apkaltinamasis nuosprendis, lemiamas išduodant Europos arešto orderį, vyko už akių,

nebent, kiek tai susiję su tuo teisiniu nagrinėjimu, Europos arešto orderyje yra nurodyta viena iš šios nuostatos a–d punktuose išvardytų aplinkybių.

- Pagrindų sprendimas 2002/584, siejamas su Chartijos 47 straipsniu ir 48 straipsnio 2 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį vykdančiajai teisminei institucijai draudžiama atsisakyti perduoti išduodančiajai valstybei narei prašomą asmenį, motyvuojant tuo, kad teisminis nagrinėjimas, po kuriuo atšauktas laisvės atėmimo bausmės, dėl kurios buvo išduotas Europos arešto orderis, vykdymo sustabdymas, vyko už akių arba nustatyti šio asmens perdavimo sąlygą, kad jis šioje valstybėje narėje turės teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, suteikiančias galimybę pakartotinai išnagrinėti tokią nutartį dėl atšaukimo arba antrąjį apkaltinamąjį nuosprendį, kurie buvo priimti už akių ir lemiami siekiant išduoti šį orderį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 93 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, 4a straipsnio 1 dalis, siejama su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 ir 48 straipsniais,**

turi būti aiškinama taip:

jei laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimas atšaukiamas priėmus naują apkaltinamąjį nuosprendį, ir siekiant įvykdyti šią bausmę išduodamas Europos arešto orderis, šis už akių priimtas apkaltinamasis nuosprendis yra „sprendimas“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Taip nėra nutarties, kuria atšaukiamas minėtos bausmės vykdymas, atveju.

- 2. Pagrindų sprendimo 2002/584, iš dalies pakeisto Pamatiniu sprendimu 2009/299, 4a straipsnio 1 dalis**

turi būti aiškinama taip:

pagal ją vykdančiajai teisminei institucijai leidžiama atsisakyti perduoti išduodančiajai valstybei narei prašomą asmenį, jei paaiškėja, kad teisminis nagrinėjimas, po kurio dėl šio asmens priimtas antrasis apkaltinamasis nuosprendis, lemiamas išduodant Europos arešto orderį, vyko už akių, nebent, kiek tai susiję su tuo teisiniu nagrinėjimu, Europos arešto orderyje yra nurodyta viena iš šios nuostatos a–d punktuose išvardytų aplinkybių.

- 3. Pagrindų sprendimas 2002/584, iš dalies pakeistas Pamatiniu sprendimu 2009/299, siejamas su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu ir 48 straipsnio 2 dalimi,**

turi būti aiškinamas taip:

pagal jį vykdančiajai teisminei institucijai draudžiama atsisakyti perduoti išduodančiajai valstybei narei prašomą asmenį, motyvuojant tuo, kad teisminis nagrinėjimas, po kurio atšauktas laisvės atėmimo bausmės, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, vykdymo sustabdymas, vyko už akių arba nustatyti šio asmens perdavimo sąlygą, kad jis šioje valstybėje narėje turės teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, suteikiančias galimybę pakartotinai išnagrinėti tokią nutartį dėl atšaukimo arba antrąjį apkaltinamąjį nuosprendį, kurie buvo priimti už akių ir lemiami siekiant išduoti šį orderį.

Parašai.